

Leefrecht

Karin Coninx 11/11/11

Dialogoog

Dia-loog.

Woord en wederwoord.

Tussen twee of meer.

In familiekring, in de klas, de leraarskamer,
in het professioneel lerend netwerk,
in het parlement, op een congres ...

Overall waar mensen samenkomen,
leren ze elkaar beter kennen
of willen ze samen iets ondernemen.

Een echt gesprek vraagt al je aandacht
om een ander onbevooroordeeld
te beluisteren en te begrijpen.

Je hebt discipline nodig
om je beurt af te wachten en
je gesprekspartner(s) te laten uitspreken.

Je moet ook je eigen gedachten en
gevoelens kunnen filteren en ordenen
voor je ze uitspreekt.

Vaak zijn bijkomende vragen nodig,
rustpauzes of stiltes.

Een echt gesprek vooronderstelt
belangstelling en respect,
inlevingsvermogen en waardering.

Soms heb je veel gemeen met de ander.
Een andere keer helemaal niet.

Zijn denk- en leefwereld kan
mijlenver van je afstaan.

Elk gesprek is een uitnodiging
om bruggen te slaan,
naar 'die vreemde ander'.

Echt in dialoog treden
is netwerken vanuit het hart.

Dan worden banden gesmeed.
In iemand schoenen gaan staan
leidt tot wederzijdse verrijking.
Stap je mee?

*Mag ik, vooraleer ik oordeel,
even vragen
hoe het is in jouw schoenen?*

*Sta je daar stevig of wankelt het wat?
Heb je 't warm genoeg/
zweet je niet te erg?
Je krijgt toch geen blaren?
Je voeten worden toch niet nat of vuil?*

*Mag ik, vooraleer ik oordeel,
even in jouw schoenen staan,
en voelen?*

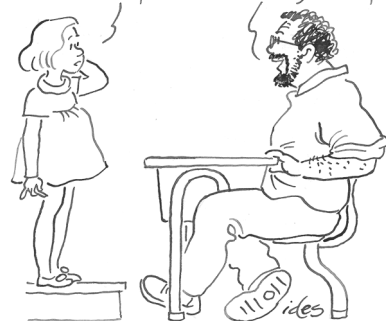
Dankjewel. Een oordeel is niet aan mij.

lesja

In iemands schoenen staan

*Ik vind het toch
niet zo gemakkelijk
om meester te spelen...*

*Ik ook niet
om een hele dag
leerling te zijn...*

Vorming is nieuwe vensters openen op een betere wereld.

Leeftocht toont wegwijzers en geeft proviand voor onderweg.

Stap je mee?

Bij de cover:

Ruth en Noömi, dezelfde smaak voor sandaaltjes, maar ze zitten bij de ene en bij de andere net weer iets anders.

Foto: Christa Damen (gemaakt op het kunstenfestival van Watou 2016)

**Wanneer we andere mensen, culturen, denkwijzen, religies ontmoeten,
stappen we uit onszelf en beginnen we een mooi avontuur dat ‘dialog’ heet.**

Naar Paus Franciscus

Noömi en Ruth, twee bewogen vrouwen

Er heerst hongersnood in Betlehem (het huis van het brood). Elimelech en Noömi zien het niet meer haalbaar om er te overleven. Ze kiezen ervoor om samen met hun zonen te gaan wonen in Moab, een heidens buurland. Tijdens hun lange verblijf in het land huwen de zonen met een Moabitische: Orpa en Ruth. Al heel vroeg worden zowel Noömi en haar twee schoondochters weduwe. Noömi hoort dat er opnieuw brood op de plank is in Betlehem. Ze kiest ervoor om terug te keren naar haar land. De twee schoondochters reizen met haar mee. Aan de grens stelt Noömi aan hen voor om naar huis terug te keren. Orpa keert terug. Ruth kiest ervoor om mee door te reizen naar Betlehem. Ze zegt tegen Noömi: “Waar jij gaat, zal ik gaan, waar jij slaapt, zal ik slapen; jouw volk is mijn volk en jouw God is mijn God.” (Ruth 1,16). Stilaan groeit er vriendschap tussen Noömi en Ruth.

“Jouw volk is mijn volk.
Jouw God is mijn God.”
(uit het Bijbelboek Ruth 1,16)

Een verhaal van bewogenheid en
liefde voor de vreemde ander

Boaz, trouwe man vol liefde voor de vreemde ander

Eens in Betlehem neemt Ruth de zorg op voor haar schoonmoeder. Ze gaat aren rapen op de akker van Boaz, een ver familielid van Noömi. Noömi steunt Ruth, staat haar met raad en daad bij. Ze dragen zorg voor elkaar. Ook Boaz zorgt voor Ruth. Hij respecteert haar ten diepste. Hij neemt deze vreemde andere niet-joodse vrouw in bescherming, hij zorgt dat er eten is en zal later ook met haar huwen. Samen krijgen ze een zoon, Obed, de opa van de latere koning David. Jezus stamt af van David en wordt daarom Zoon van David genoemd. Ruth, de Moabitische is dus één van de aartsmoeders van Jezus.

Eeuwenoud verhaal, maar brandend actueel

Het verhaal is oud, maar toch brandend actueel. Een vrouw ‘uit den vreemde’ die klusjes komt doen. Hoe vaak zien we zo’n vrouwen niet? Dagdagelijks mogen we ze ontmoeten aan de schoolpoort, mama’s van leerlingen: ze spreken een andere taal, hebben andere gewoontes, vaak een andere godsdienst en doen het eenvoudigste werk. Ze zijn vol liefde en zorg voor hun gezin en familie. Ruth heeft het geluk om een lieve en ingoede man te ontmoeten in Betlehem: Boaz. Hij geeft Ruth een naam en een gezicht. De vreemde vrouw wordt aangesproken, ze wordt gewaardeerd en zelfs beschermd. Hij gaat in dialoog met haar, luistert naar wat zij verlangt. Het verhaal is voor ons inspirerend. Ook vandaag hoeven we niet bang te zijn om in dialoog te gaan met de ander. We gaan bescheiden en open de weg, luisterend naar de ander, zoekend naar het gemeenschappelijke en we bouwen zo op een creatieve wijze aan toekomst.

Liederen geïnspireerd op het boek Ruth

- ◆ Lied van Ruth, Stef Bos (lied in het Afrikaans)
- ◆ Vluchtelingenlied, Johan Govaerts & Pol Hendrix
- ◆ Song of Ruth (Wherever you go, I shall go)
- ◆ I'm with you (Ruth and Noömi), Nichole Nordeman en Amy Grant, tekst: Nichole Nordeman

CD van Tine Ruysschaert, Door toedoen van Bijbelse vrouwen.
Katholieke Bijbelstichting/Vlaamse Bijbelstichting, 2006.

Inspirerende lectuur

- ◆ Mia Verbanck, *Geborgen in een mantel van liefde*. Het boek Ruth. In Adem-Tocht, oktober 2015.
- ◆ Huub Oosterhuis & Ton Schulten, *Licht in de morgen*. Ten Have, Utrecht, 2018.
- ◆ Lieven Boeve, *Geloven in dialoog: de christelijke stem*. In: Katholiek Onderwijs Vlaanderen, *Liefde in tijden van katholieke dialoogschool*. Halewijn, Antwerpen, 2018.

Jaargang 34

Nummer 2

Oktober 2018

v.u. Lieven Boeve,
Katholiek Onderwijs Vlaanderen.

LEEFtocht

Proviand voor onderweg
Een verademing voor onderwijsmensen
Maandelijkse inspiratiebron
in de rubriek Leeftocht van
www.katholiekonderwijs.vlaanderen
Impressies zijn welkom op
identiteit_kwaliteit@katholiekonderwijs.vlaanderen

Noem mij geen vreemdeling

Noem mij geen vreemdeling:
mijn woorden klinken vreemd,
maar mijn gevoelens zijn dezelfde
als die van jou.

Noem mij geen vreemdeling:
ik wil mensen dicht bij me,
omdat het zo koud is en kil
diep in mijn hart.

Noem mij geen vreemdeling:
de grond waarop wij lopen is dezelfde,
maar niet het 'belofde land'
dat ik had verwacht.

Noem mij geen vreemdeling:
grenzen zijn mensenwerk,
scheidingsmuren bouwen wij zelf
en isoleren ook jou.

Noem mij geen vreemdeling:
ik zoek zoals jij vrede en recht
in naam van God,
zo is er maar één ...

*Een tekst uit de Filipijnen, gepubliceerd in de
brochure rond de dag van de vluchteling 2015
www.vluchtelingenwerk.be*

God van alle
mensen,
geef ons de
kracht om de
dialoog aan te
gaan met
mensen die wij
'vreemdeling'
noemen.

Leer ons
aandacht te
hebben
voor hun
verhaal,
voor hun
dromen en
verlangens.
Steun ons
wanneer we
samen
op weg gaan
naar een
gemeenschap
waarin iedereen
zichzelf mag zijn
en we respect
hebben voor
elkaar.
Amen.

Dialogeren als meesterschap

Onderwijzen en opvoeden betekenen respectvol op weg
gaan met leerlingen én met elkaar als onderwijzensmens.
Het is samen de dialoog met leerlingen aangaan, naar hen
luisteren: wie willen ze worden, wat bezielt deze leerling,
welke zin en inhoud wil hij geven aan zijn leven? Van
waaruit leeft deze leerling?

Elke onderwijzensmens mag zijn meesterschap hierin tonen.
Het gaat erom de leerling te vormen tot wie hij ten diepste
wil en kan worden. Dit meesterschap is al lang geen
éénmanszaak meer. In de leraarskamer ontmoeten
'meesters' elkaar, ook daar is plaats en tijd om te luisteren
naar elkaars verhaal en tot dialoog te komen.

Dialogeren is aandacht geven aan de ander vanuit een
gelijkwaardigheid als mens. De grammatica van de dialoog
is aandachtig luisteren, spreken en samen zoeken naar het
essentiële voor de leerling. Vaak is dit bijzonder moeilijk.
Als onderwijzensmens heeft elk zijn referentiekader. Het is
dikwijls anders dan het denkkader van de leerling of van de
collega. Soms verloopt hierdoor de dialoog moeizaam.
Moeten onderwijzensmens dan hun referentiekader opzij
zetten? Zeker niet. Het komt er op aan eerst ten diepste te
luisteren naar de ander, taal af te stemmen, leerlingen
woorden aan te reiken, te kijken naar het handelen van de
leerling, stilte te respecteren, af te toetsen aan ervaringen
van collega's en als onderwijzensmens jezelf te blijven om zo
samen tot nieuwe perspectieven te komen. Komen tot
diepere dialoog vraagt om verdieping én oefening. Het
vraagt moed om telkens weer in de schoenen van de ander
te gaan staan. Toch is het meer dan de moeite waard, het
maakt ons meesterschap sterker én ook als onderwijzensmens
worden we er een ander, rijker mens én collega door.

LEEFROCHT

Jaargang 34

Nummer 2

Oktober 2018

GESPREK

(naar het boek Ruth)

Spreken,
over en weer,
verschillend van mening,
maar blijven spreken.

Luisteren,
over en weer,
horen en voelen
wat er omgaat in de ander.

Meegaan,
over en weer,
naar onbekende einders,
tot voor iedereen nieuw leven ontluikt.

Wies Merckx

Ieder van ons verwacht
Christus te ontmoeten
in de hemel,
maar heb aandacht
voor Christus
die op straat voor uw
deur ligt;
heb aandacht voor
Christus
die honger heeft
en kou lijdt,
die in nood verkeert en
vreemdeling is.

Augustinus, preek 25, 8,8

Ijzer wordt met ijzer
gescherpt:
zo wordt een mens
gescherpt door zijn
medemens.

Spreuken 27,17

Het tegenovergestelde
van praten is niet
zwijgen, maar luisteren.

Nisteros de Grote,
woestijnvader (402-480)

Probeer niet te zwijgen,
luister liever.

Madeleine Delbr el

Stap je mee om bruggen te bouwen tijdens deze missiemaand?

Missio lanceert dit jaar het thema ‘Bruggen bouwen’. Er worden twee belangrijke bruggen gebouwd: de brug tussen de verschillende generaties en de brug tussen België en het gastland Ivoorkust. Missio gaat op zoek naar ‘stapstenen’ die alle generaties kunnen herkennen. Zo kunnen jong en oud elkaar ontmoeten, uitdagen, verrijken. Hieronder de bezinningstekst uit de campagne.

Bruggen

Ieder mens zit op zijn eiland
en zit vast in zijn bestaan.
Om een ander te bereiken,
moet je van je eiland gaan.

Daarvoor moet je bruggen bouwen,
bruggen bouwen naar elkaar,
maar de afstand tussen mensen
maakt het lastig en soms zwaar.

Mensen bouwen aan contacten,
want alleen is zo alleen.
Wie een brug slaat naar een ander,
zoekt wat warmte om zich heen.

Er valt veel te overbruggen
met een uitgestoken hand.
Bruggen kunnen levens redden,
bruggen bouwen schept een band.

Bruggen bouwen tussen volken
tussen wij en tussen zij,
dat is bouwen aan vertrouwen,
dat brengt vrede dichterbij.

Bron: Doopsgezinde Gemeente Giethoorn

Wil je meer weten over het thema van de
missiemaand, surf naar www.missio.be.